

Podimo dobrom pastiru.

Ako vam neka pogreška
uznemiruje savjest, ako vas
obuzmu sumnje, onda primite
sakrament pokore.

20. Veljača

**Iskrena odluka: činiti milijim i
lakšim put drugima, budući da
život sa sobom ionako već nosi
dovoljno gorčine. (Brazda, 63)**

Svetost Kristove Zaručnice uvijek se –
isto kao i danas – odlikovala
mnoštvom dobrih pastira. Ali, ako

kršćanska vjera od nas traži jednostavnost, ne navodi nas na to da budemo naivni. Ima najamnika koji šute, a ima i onih koji govore, ali im riječi nisu Kristove. Zato, ako Gospodin dopusti da se nađemo u mraku – iako i u malenkostima - kad osjetimo da nam vjera nije jaka, onda se trebamo uteći dobrom pastiru, onom koji ulazi kroz vrata i vrši svoju dužnost, onom koji daje svoj život za druge, koji želi riječju i djelom dokazati da je njegovo srce ispunjeno ljubavlju: možda jedan grješnik, ali koji se uvijek pouzda u opraštanje i Kristovo milosrđe. Ako vam neka pogreška uznemiruje savjest – pa ako i ne smatrate da je teška - ako vas obuzmu sumnje, onda primite sakrament pokore. Idite svećeniku, koji vas razumije, koji od vas ište čvršću vjeru, tankoćutnu dušu i pravu kršćansku odvažnost. U Crkvi ima svatko potpunu slobodu da se ispovijeda kod bilo kojega svećenika koji zato ima odgovarajuće

ovlaštenje. Međutim, kršćanin koji
ima jasni cilj poći će – sasvim
slobodno – onomu kojeg poznaje kao
dobrog pastira i koji mu može
pomoći da uzdigne pogled kako bi
ponovno ugledao zvijezdu
Gospodinovu. (Susret s Kristom, 34)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/dailytext/podimo-dobrom-pastiru/](https://opusdei.org/hr-hr/dailytext/podimo-dobrom-pastiru/)
(21.02.2026.)